

Hová emelhetsz?

Irgalom híján szembenézni
síkföldre laposult sötéttel,
hebegő, hitvány, formálatlan
sürgésével az eltűnésnek.

Irgalom nélkül adj kegyelmet,
kit félelem hí örök anyának,
a pólyában a sár marad meg,
amitől óttad heveny húsunkat.

Hová emelhetsz, szabadíthatsz,
szakadó száltól, szilánktól,
peres kín zuhatagából,
mikor nincs tested!?

A szád, ami szememet nyitotta,
szavad, mi fülemet nyitotta,
kinyílt a porba —

Vélném: árnyékba fogódzom,
de kinek kegyelme óvjon?

Csak kutyám árnyéka követhet
a tűzbe, mi megteremtett.

Ott

Ott állsz a hídon s vársz,
mint mindig vártál;
levegő-lengő alakod
önti a korai napot.

Ott állsz a hídon s vársz,
mint mindig vártál;
több voltál a fenyő illatánál,
mi elfulladt pillanatban él
s varázs-hatalmak alatt
nem azt éreztem, ami vagy? —

Ott állsz a hídon, ott
úgy szerettelek;
nem az acsargót, ág-fény szelídet —
s hogy nem vagy már a régi tájban,
én ember-törte, abban sem hiszek.

Ismerem

Gondolataim lombjai kinyílnak,
a hold forrás fénye patakzik a
köveken, a csillagok, mint gyümölcsök
nyomulnak szét magvaikból . . . Ó,
egy-lélegzetű keserve a világnak:
a brachiosaurus fájdalma is
enyém, a csillagoké s kilobbanásé,
Gellért-püspöké, ki szeges-hordóban
zúdult a Dunának, a katonáé,
ki fénnyé dermedt a Donnál —
százezer év sebét kevés volna
gyógyítani százezer hegedt
év . . . Ismerem apám gyilkosainak
kínját; gyilok nélkül olyanok,
mint az ásó-élen tekergő
giliszta, mint fészkek, országok
szabdalása — tajtékból tajtékbá
levert világ! szebb a jó hegyek
becsülete, ahogy várják a tavaszt,
a nyugalomba felvirradó cseresnyefákat.

Örökkévalóság

Elhagy lassan a rettenet,
omlok, mint hegy, a vén;
lúktetek a csillagok tüzén
s tűnök Tejút-rémekek
vak ködébe. —
Úgy vertek, hogy nem is érzem:
vége
s nem látom, ki rám
kezet emel,
ha gyűlne bennem gyűlölet,
mi védne,
de minden lépést sejtek
már magamban —
Megvénültem látom minden szépség
pillanatért élni-rettenését,
s mint a hegyet, amit sírni érzek:
kő-valóság lesz, mi volt ígázat
s mint védtelen, kit bűnösök köveznek,
sorsomon túl látok minden percet.